

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Dr. S. P.**, proti **žalovanému: Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR** se sídlem Na Františku 32, Praha 1, zastoupenému JUDr. Vilémem Podešvou, advokátem se sídlem Na Pankráci 1683/127, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2009, č.j. 11454/09/08100/08000,

t a k t o :

- I . Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 12.5.2009, č.j. 11454/09/08100/08000 a rozhodnutí Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest ze dne 31.3.2009, č.j. 00777/09/D/DSF/KHA se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení.**
- I I . Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 2. 000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutí Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest (dále jen „Agentura“ nebo „Czechinvest“) ze dne 31.3.2009, č.j. 00777/09/D/DSF/KHA, a to v části, v níž nebyla žalobci poskytnuta dokumentace označená v Evidenčním listu složky projektu č. Prosperita 008 číslem 39 („propagace, fotodokumentace“) a v této části byla věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Ve zbývajících částech bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Agentury bylo potvrzeno.

V napadeném rozhodnutí vyšel žalovaný správní orgán ze zjištění, že žalobce žádostí ze dne 2.2.2009 požádal podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o

poskytnutí dokumentů, které jsou v Evidenčním listu složky projektu č. Prosperita 008 označeny čísly 24-43, dále žádal o sdělení, kdo a kdy a za jakým účelem vytvořil dokument označený „TIC“, který byl žalobci poskytnut jako příloha č. 6 dopisu ze dne 11.12.2008 zaslaného CzechInvestem. Dále žádal o poskytnutí elektronické kopie veškeré elektronické korespondence, kterou vytvořil nebo obdržel projektový manažer Ing. Petr Kolář v období od 1.1.2005 do 30.1.2009 a která se vztahuje k projektu společnosti ENKI, o.p.s. „Třeboňské inovační centrum-II. etapa realizace“ podpořeného z programu Prosperita Operačního programu Průmysl a podnikání. Uvedené žádosti CzechInvest vyhověl rozhodnutím ze dne 16.2.2009 tak, že žalobci poskytnul dokumenty z Evidenčního listu označené číslem 25-37 a číslem 40-43, poskytl informace, kdo vytvořil dokument označený „TIC“ a poskytl elektronické kopie veškeré požadované elektronické korespondence. O zbytku požadovaných informací vydal CzechInvest dne 16.2.2009 rozhodnutí o částečném odmítnutí informací, které se týkaly dokumentů označených v Evidenčním listu č. 24, 38 a 39. Žalovaný dále zjistil, že na základě odvolání žalobce, k němuž bylo rozhodnutí CzechInvestu ze dne 16.2.2009 zrušeno, vydal CzechInvest nové rozhodnutí dne 31.3.2009 o částečném odmítnutí žádosti, jímž poskytl žalobci dříve odpíranou informaci (dílčí informaci o předání oznámení o zakázce, jak bylo publikováno na portálu veřejných soutěží), nicméně shodně rozhodl o tom, že žádost žalobce požadující poskytnutí dokumentů označených v Evidenčním listu složky projektu č. Prosperita 008 pod čísly 24, 38 a 39 se částečně odmítá.

K odvolání žalobce žalovaný souhlasil s námitkou žalobce, že dokumenty označené číslem 39 (propagace a fotodokumentace) mu neměly být odepřeny plošně. Z odepřených dokumentů měl CzechInvest dle žalovaného poskytnout fotodokumentaci z jednotlivých akcí, dále prezenční listiny se začerněním osobních údajů účastníků a cestovní zprávu.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, že Třeboňské inovační centrum není podnikem ve smyslu obchodního zákoníku, ENKI, o.p.s. není při provozu tohoto centra podnikatelem, a proto o jejím projektu nelze poskytování informací omezovat s odkazem na ochranu obchodního tajemství.

Žalovaný se s tímto názorem žalobce neztotožnil. Uvedl, že společnost ENKI, o.p.s. je založena podle zákona 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, avšak to jí neomezuje v tom, aby kromě obecně prospěšných služeb mohla vykonávat již soustavou činnosti, jejímž výsledkem je zisk, pokud tento zisk nebude v rozporu s § 2 odst. 1 písm. c) tohoto zákona použit ve prospěch zakladatelů, členů jejich orgánů nebo zaměstnanců, ale bude použit na poskytování obecně prospěšných služeb. Obecně prospěšná společnost může dle § 17 odst. 1 citovaného zákona vykonávat i jiné činnosti, tzv. doplňkovou činnost, pokud touto činností bude dosaženo účinnějšího využití majetku a nebude ohrožena kvalita a dostupnost obecně prospěšných služeb. Společnost ENKI, o.p.s. má jako doplňkovou činnost zaregistrované živnosti, jejichž hospodářský výsledek je žádoucí, neboť umožňuje zkvalitňování a rozšiřování obecně prospěšných služeb. Neexistuje proto zákonný důvod, proč by společnost ENKI, o.p.s. nemohla požívat stejné ochrany jako jiné podnikající subjekty včetně ochrany obchodního tajemství. Žalovaný odmítl námitku žalobce, že skutečnost, že společnost ENKI, o.p.s. obdržela podporu ve výši 75% uznatelných nákladů, protože nebyla klasifikována jako podnikatel, má význam pro rozlišení podnikatelských a nepodnikatelských subjektů v míře její podpory. Toto rozlišení se dle žalovaného vztahuje jen vůči těm programům, které byly Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a posléze i Generálním ředitelstvím pro veřejnou soutěž při Evropské komisi notifikovány jako programy s veřejnou podporou, kde pro podnikatelské subjekty existuje maximální hranice veřejné podpory daná výši 46% celkově uznatelných výdajů projektu. Dotčený program OP-Prosperita byl však nastaven na podporu infrastrukturálních projektů, kdy pro podporovanou činnost neexistuje obchodní výměna a tento program byl tak schválen

v režimu neveřejné podpory, kdy i podnikatelský subjekt mohl získat podporu až 75%, což bylo dáno výjimkou z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z 15.4.2004.

Žalovaný se také při posuzování, zda požadované informace obsahují obchodní tajemství, řídil judikaturou NSS, která vyslovila, že takové informace musí být označeny za obchodní tajemství před podáním žádosti. Protože program Prosperita byl zaměřen na vysoce inovativní podnikatelské záměry, pak žadatel o dotaci musel podepsat mimo jiné i poučení o tom, že veškeré předložené materiály budou ministerstvem využity pouze pro účely hodnocení projektu, tzn., že žadatel podával kompletní informace o projektu již v etapě předložení projektové žádosti v dobré víře, že tyto nebudou poskytovány třetím osobám a nemusel tudíž speciálně na ochranu svého obchodního tajemství CzechInvest nebo ministerstvo takto výslovně upozorňovat. Skutečnost, že dokumenty předložené společností ENKI, o.p.s. obsahovaly obchodní tajemství, byla následně písemně potvrzena CzechInvestu i ministerstvu. Nelze tedy dovozovat, že by společnost tyto své informace nechránila od počátku jejich předložení v souvislosti s žádostí o podporu. V uvedené souvislosti žalovaný odkázal na dopis společnosti ENKI, o.p.s. CzechInvestu ze dne 4.8.2006. Žalovaný na základě nového prověření požadovaných informací proto došel k závěru, že CzechInvest tyto informace v souladu s § 9 správně neposkytl s výjimkou toho, že bylo třeba podrobně rozlišit odepřené doklady v rámci dokumentu č. 39 propagace, fotodokumentace, jinak ostatní informace splňují všechny znaky obchodního tajemství.

Žalovaný neshledal důvodným ani odvolání žalobce týkajícího se odepření dokumentu označených v Evidenčním listu č. 24 (dodatky ke smlouvám), neboť jde o informace o obchodních partnerech a i tato je zahrnuta do vymezení obchodního tajemství ze strany společnosti ENKI, o.p.s. Žalovaný byl navíc toho názoru, že žalobce mohl z těchto dokumentů sám získat nájemní smlouvu, kterou uzavřel jako společník společnosti ENVI, s.r.o. a tuto smlouvu mohl získat cestou obchodně právní.

Stejně tak žalovaný neshledal důvodným odvolání týkající se poskytnutí dokumentu pod č. 38 z evidenčního listu (výběrového řízení), neboť i kopie živnostenských listů a výpisů z obchodního rejstříku jsou veřejně dostupnými informacemi, ale v daném případě by se jejich vyjmutím z dokumentace výběrového řízení odhalili právě potencionální a skuteční obchodní partneři příjemce dotace, což by mohlo vést o ohrožení obchodního tajemství.

Na závěr žalovaný uvedl, že rozsah informací, které byly žalobci již v této věci poskytnuty, jde nad rámec a účel zákona, zejména pak ust. § 8b, podle něhož měli být odvolateli poskytnuty pouze informace o tom, kdo, v jaké výši, na jaký účel a podle jakých podmínek veřejné prostředky obdržel, přičemž toto ustanovení koresponduje povinností členských států v oblasti informační povinnosti vůči veřejnosti zakotvené v Nařízení komise (ES) č. 1828/2006. Nakonec koresponduje i s průběžnými stanovisky nezávislé rozkladové komise při ministerstvu, která se zabývala rozklady a stížnostmi žalobce se stejnou problematikou.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba. Žalobce v podané žalobě namítal, že společnost ENKI, o.p.s. o dotaci požádala dne 25.3.2005 a od tohoto dne až do 4.8.2006 volně předávala Agentuře CzechInvest a ministerstvu dokumenty týkající se projektu, tedy více jak rok neprojevila žádnou vůli dokumenty chránit ani žádným způsobem jejich ochranu nezajišťovala. Tyto dokumenty označené čísly 1-25 v Evidenčním listu byly volně k dispozici jak v Agentuře, tak na ministerstvu. Žalobce dne 29.6.2005 zaslal první z několika žádostí o informace. Na základě této žádosti se Agentura dne 4.8.2005 obrátila na společnost ENKI, o.p.s. s dotazem, zda s poskytnutím informace souhlasí. Společnost uvedla, že nesouhlasí s poskytováním jakýchkoliv údajů včetně žádosti o poskytnutí dotace, protože tyto podklady obsahují obchodní tajemství. Žalobce uvedl, že dokumenty založené do správního spisu pod

č.24 vznikly v období od 5.1.2006 od 28.4.2006 a Agentuře byly předány nejpozději 20.7.2006 před sdělením nesouhlasu (nesouhlas dne 4.8.2005-telefonická odpověď). Požadované dokumenty č. 24 byly za obchodní tajemství označeny až v reakci na žádost žalobce o informaci. Žalobce v uvedené souvislosti poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 7A 118/2007-37, v níž tento soud vyslovil názor, že pokud podnikatel určitou dobu informaci nechrání a začne jí chránit v reakci na žádost o informace, pak lze dovodit, že taková ochrana je účelová a není motivována snahou utajit obchodní tajemství, nýbrž snahou zmařit žádost o informaci. Žalobce namítal, že ministerstvo nesprávně hodnotilo judikaturu soudu, když mu sdělilo, že jeho žádost o informace byla datována 30.1.2009 a společnost ENKI, o.p.s. označila požadovanou informaci za obchodní tajemství předtím, než žalobce žádost podal. Žalobce rovněž vyjádřil pochybnosti o pravdivosti tvrzení žalovaného, že žadatel o dotaci podepsal poučení o tom, že veškeré předložené materiály budou použity pouze pro účely vyhodnocení projektu. Tyto pochybnosti odvozuje žalobce z písemného prohlášení společnosti ENKI, o.p.s. v žádosti o dotaci ze dne 25.3.2005 uvedeného na str. 12, v němž tato společnost dovolila, aby Agentura a ministerstvo zpracovával všemi potřebnými a vhodnými způsoby veškerá data uvedená v žádosti a za účelem činností souvisejících s udělením podpory. Žalobce z tohoto prohlášení dovozoval, že v něm je udělen souhlas s poskytováním informací a to jak za účelem zajištění informování veřejnosti, tak i za účelem zpracování při výkonu povinností ministerstva a Agentury.

Žalobce trval na tom, že společnost ENKI, o.p.s. dokumenty č. 24 a 38 z Evidenčního listu za obchodní tajemství nikdy neoznačila. Neučinila tak ani v dopise ze dne 4.8.2006, neboť zde neuvádí, že všechny podklady projektu jsou automaticky obchodním tajemstvím. Nemohla tak ani učinit, protože mnohé podklady např. výpis z obchodního rejstříku žadatele jsou veřejně přístupné listiny. Společnost ENKI, o.p.s. poukázala jenom na řadu údajů, které lze za obchodní tajemství považovat, obchodní tajemství neupřesnila a není proto známo, jaké údaje za obchodní tajemství považuje a jaké nikoliv.

Žalobce namítal, že Agentura svoje rozhodnutí o částečném neposkytnutí informace nezduvodnila. Spokojila se s obecným prohlášením, že znaky obchodního tajemství jsou splněny. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný pak k námitce žalobce porušení povinnosti zdůvodnit rozhodnutí Agentuře nevytkl a tuto chybu nenapravil.

Žalobce namítal, že v odvolání vytýkal, že Agentura plošně odepírá celé dokumenty i tam, kde není žádný zákonný důvod je odepřít. Poukázal na ustanovení § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, který upravuje, jak má úřad postupovat, pokud listina obsahuje jak informace, které je úřad oprávněn odepřít, tak informace, které úřad není oprávněn odepřít. Například tím, že poskytne požadovanou informaci včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Jestliže tedy v listině je nějaká informace chráněna jako obchodní tajemství, pak měla Agentura povinnost tuto informaci vhodným způsobem odstranit, například začerněním, nebo vydat rozhodnutí o jejím odmítnutí a k odepřené informaci poskytnout tzv. doprovodnou informaci a listinu ve zbytku poskytnout. Není však přípustné, aby informaci odepírala plošně. S touto výtkou se žalovaný nevypořádal, pouze uvedl, že potvrzuje postup agentury, a proto i jeho rozhodnutí o odvolání je v tomto bodě nepřezkoumatelné.

Žalobce uvedl, že žalobní body se vztahují jak k dokumentu č. 24 tak i k dokumentům č. 38. Žalobce spatřoval také rozpor v úvahách žalovaného, který k dokumentům pod č. 38 uvedl, že některé z těchto odepřených dokumentů (zadávací dokumentace k veřejné zakázce) byly zveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie, kde si je může žalobce dohledat. Žalobce z toho dovozuje, že ministerstvo rozporuplně postupuje, když na jedné straně potvrzuje rozhodnutí Agentury, kterým byly informace odepřeny z důvodu ochrany obchodního tajemství a na druhé straně je odkazuje na věstník Evropské komise, kde jsou tyto informace zveřejněny.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR jakož i rozhodnutí Agentury CzechInvest zrušil a vyslovil, že Agentura CzechInvest je povinna poskytnout žalobci dokumentaci, která je v Evidenčním listě složky projektu č. Prosperita 008 označena čísly 24 a 38.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na své argumentaci, že ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7A 118/2002 bylo rozhodné, zda žadatelem o dotaci byla za obchodní tajemství označena určitá skutečnost již před doručením žádosti žalobce o poskytnutí informace. Setrval na tom, že společnost ENKI, o.p.s. označila své dokumenty za obchodní tajemství již dne 4.8.2006. Smyslem sdělení ENKI, o.p.s. o existenci obchodního tajemství v jednotlivých dokumentech nebyla snaha neposkytnout žalobci informace, nýbrž deklarovat a postavit najisto již existující stav. Agentura si je vědoma své povinnosti prokázat transparentnost přidělování veřejných prostředků. Z velké části žádosti o informaci vyhověla, na druhé straně však musela respektovat obchodní tajemství subjektů i dalších subjektů, které by byly neuváženým poskytnutím požadovaných informací dotčeny. Žalovaný s odkazem na úplné citace ze žádosti o poskytnutí podpory (dotace) a s odkazem na bod č. 13 části I. písmeno b) podmínek poskytnutí dotace dovozoval, že žadatel o dotaci nepředával doklady potřebné k přiznání dotace ze strukturálních fondů Evropské unie volně s možným následným jakýmkoliv jejich zveřejněním, nýbrž výhradně za účelem výkonu povinností Agentury, resp. ministerstva ,souvisejících s udělením podpory. Rozsah povinnosti informovat veřejnost je upraven v článku 7 Nařízení komise (č. 1828/2006), který stanoví pravidla, v níž informační povinnost omezuje na zveřejnění seznamu příjemců, názvů operací a výše částky financování přiděleného operací z veřejných zdrojů. To znamená, že ani žádost o poskytnutí dotace ani předpisy Evropského práva nepočítají s variantou, která by umožňovala poskytnout informace související s žádostí žadatele neomezenému počtu žadatelů a poskytování informací má svoje konkrétní pravidla. Žalovaný vyjádřil názor, že desítky žádostí o poskytnutí informací žalobce, týkající se stále stejného projektu Třeboňské inovační centrum – II. etapa realizace, má v podstatě šikanózní charakter.

Žalovaný dále popřel pravdivost tvrzení žalobce, že společnost nikdy neoznačila za své obchodní tajemství dokumenty č. 24 a 38 z Evidenčního listu. K tomu uvedl, že výhrada obchodního tajemství ze strany společnosti ENKI, o.p.s. se vztahuje na poskytování jakýchkoliv údajů týkajících se informací o projektu Třeboňské inovační centrum – II. etapa realizace třetím osobám s tím, že společnost v dopisu ze dne 30.3.2009 potvrzuje, že v daném případě jsou naplněny všechny znaky stanovené pro obchodní tajemství. Dokument č. 24 a 38 nebyly poskytnuty včetně dalších dokumentů ani v jiném řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 254/2009, a to kopií smluv společnosti ENKI spol. s.r.o., s jejími dodavateli včetně jejich dodatků. Nebylo tak učiněno s odkazem na obchodní tajemství, nicméně v doprovodné informaci ministerstvo osvětlilo obsah požadovaných smluv včetně obsahu dotčených dodatků ke smlouvám. Stejně tak v rámci jiného řízení přezkoumávaného soudem pod sp.zn. 9Ca 254/2009 žalovaný odmítl vydat zbytek dokumentace k výběrovému řízení a v doprovodné informaci opět popsal, co tato dokumentace obsahuje. Žádosti o informace se tak ve svém obsahu navzájem překrývají a žalobce postupuje proti smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žalovaný odmítl i oprávněnost další žalobní námitky o nedostatku posouzení znaků obchodního tajemství. V tomto směru žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí ministerstva s tím, že ministerstvo se danou záležitostí zabývalo se závěrem, že v případě inovativního projektu může žalobce o dotaci oprávněně odepřené dokumenty považovat za své obchodní tajemství.

Žalovaný souhlasil s námitkou plošného odepření celých dokumentů a uvedl, že právě z tohoto důvodu přehodnotil fotodokumentaci a prezenční listiny jako součást dokumentu

vedeného pod č. 39 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že formu poskytování informací začerněním vybraných údajů ustanovení § 12 citovaného zákona neupravuje (toto ustanovení hovoří o vyloučení těch informací u nichž to stanoví zákon) a současně vyslovil názor, že jestliže příjemce dotace za předmět svého obchodního tajemství označí jakékoliv údaje, týkající se projektu, pak ministerstvo by jen obtížně mohlo samo rozhodovat, které části dokumentu by měly být ponechány nezačerněné. Anonymizování celého obsahu dokumentu není smyslem zákona, který nemá vézt k poskytování slepých dokumentů. Žalobcem jsou totiž požadovány nikoliv informace, ale listiny, kterých se nemůže domoci při řešení svých civilně právních sporů. Proto ministerstvo zcela začerněné listiny žalobci neposkytuje, protože by začerněním těch částí dokumentů, které nelze z důvodu obchodního tajemství poskytnout neposkytlo žalobci více informací, než kolik se mu jich již dostalo.

Žalovaný rovněž odmítl, že by povinný subjekt – Agentura postupovala rozporuplně, když odmítla vydat některé dokumenty, přičemž odkázala žalobce na věstník Evropské komise. Žalovaný uvedl, že rozlišuje zadávací dokumentaci obecně dostupnou v Úředním věstníku Evropské unie, která mu již byla v rámci jiného řízení poskytnuta a další dokumenty vážící se k předmětnému výběrovému řízení, které by dle vůle agentury neměly být vydány.

Žalovaný dále akcentoval posouzení daného případu v širších souvislostech. Je toho názoru, že zjevným nadužíváním zákona o svobodném přístupu k informacím by mohlo dojít k ohrožení evropských cílů pro poskytování pomoci ze strukturálních fondů EU. Strukturální pomoc EU se zaměřuje na špičkové projekty, které v sobě často zahrnují citlivé informace o Know-how, o strategických záměrech firmy v oblasti inovací, o finanční situaci podniku, atd. Zveřejňování všech podkladů souvisejících se žádostmi vůči třetím osobám by přineslo všeobecnou obavu podnikatelů a možné omezení zájmu o dotace na tyto špičkové projekty. Odklon od požadovaných intervencí ve prospěch českých strukturálně postižených regionů by ve svém důsledku mohl vést až k pozastavení pomoci ze strany Evropské unie. Žalovaný poukázal na desítky žádostí, které žalobce zaslal agentuře CzechInvest i ministerstvu a které směřovaly k získání konkrétních informací o podnikání společnosti ENKI, o.p.s. a též i jejich mateřské společnosti ENVI, s.r.o., což potvrzuje zvýšený zájem žalobce o konkrétní smluvní dokumenty, nikoliv o informace o hospodaření s veřejnými prostředky, a to právě z důvodu vedení soukromoprávních sporů s těmito společnostmi. Žalovaný je toho názoru, že žalobce se zjevně snaží zneužívat smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím ve prospěch svých nároků vůči vlastní obchodní společnosti.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Při jednání před soudem žalobce uvedl, že od podání žádosti žalobce dne 2.2.2009 až do rozhodnutí správního orgánu I. stupně se za toto období ve správním spise nevyskytuje žádný záznam, žádná dokumentace o tom, že by správní orgán I. stupně činil přezkum k této otázce. Jde tedy spíše o negativní důkaz a v tomto případě je důkazní břemeno na žalovaném. Žalobce navrhuje, aby byl proveden důkaz správním spisem k prokázání, že ve správním spise chybí záznam o přezkumu, zda požadované informace jsou obchodním tajemstvím. V této souvislosti dále poukazuje na dvě listiny založené ve správním spise, které také sám předkládá soudu k nahlédnutí. Těmito listinami je interní sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ze dne 9.3.2009 a ze dne 24.4.2009, které jsou sděleními k postoupení odvolání žalobce v této věci, kdy probíhala dvě kola odvolacího řízení. Vždy v tomto sdělení dole je uveden seznam příloh a z tohoto seznamu příloh vyplývá, že zde chybí záznam o přezkoumání, zda informace požadované žalobcem jsou obchodním tajemstvím, záznam o tom, že se tímto správní orgán I. stupně zabýval.

K tomu zástupce žalovaného uvedl, že správní orgán nemá povinnost záznamu o přezkumu obchodního tajemství. To, jak se vypořádal s tím, zda informace naplňují obchodní

tajemství, uvádí do svého rozhodnutí o žádosti, v daném případě tak učinil ve dvou kolech odvolacího řízení o odvolání žalobce a napadená rozhodnutí, jak prvostupňové tak i napadené rozhodnutí ministerstva v každém detailu odůvodňuje odepření informace. Záznam o přezkumu je tedy učiněn až formou závěru v napadených rozhodnutích.

Žalobce nesdílí právní názor žalovaného, že správní orgán nemůže zachytit ve svém správním spise přezkum obchodního tajemství, jde o povinnost správního orgánu přezkoumat toto obchodní tajemství, a proto se musí zabývat tím, zda toto obchodní tajemství existuje. Poukazuje na to, že společnost ENKI, o.p.s. je dceřinou společností žalobce, že žalobce od počátku poukazoval a uplatňoval u ministerstva podezřelost dotace.

Zástupce žalovaného uvedl, že pokud žalobce měl podezření z dotačního podvodu, měl toto uplatňovat jinými cestami, měl se obrátit buď na orgány činné v trestním řízení nebo v rámci podnikatelské korporace měl možnost si vyřešit své zájmy sám a neměl by zneužívat zákon č. 106/1999 Sb. k tomu, aby vytahoval informace z vlastní společnosti. Nelze odhlédnout od toho, že žalobce sám žádal o informace veřejně dostupné, např. o výpis z obchodního rejstříku, což potvrzuje absurdnost žádosti a vlastně její šikanózní rozměr. Upozornil na to, že ještě před podáním žádosti o informace bylo společností ENKI, o.p.s. sděleno, že poskytované dokumenty jsou obchodním tajemstvím a důležité je, že žadatel o dotaci žádá a podepisuje již na počátku, v jaké míře bude s informacemi nakládáno, není přece možné, aby pokud jde o informace týkající se inovačních programů došlo k tomu, že fond něco vymyslí a tyto myšlenky budou poskytnuty na základě žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Pro posouzení, zda žalobní námitky proti napadenému rozhodnutí ve věci částečného odmítnutí poskytnutí informace jsou důvodné a zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, bylo předně nezbytné vymezit předmět soudního přezkumu. Ten je dán nesouhlasem žalobce s odmítnutím informací, které jsou obsaženy v dokumentech označených v Evidenčním listu číslem 24 (dodatky ke smlouvám) a 38 (výběrové řízení), neboť v části žádosti, kterou se domáhal poskytnutí dokumentu pod číslem 39 (propagace fotodokumentace) bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaným zrušeno s názorem, že požadované dokumenty neměly být odepřeny plošně a žalobce ostatně v podané žalobě vymezil rozsah přezkumu také tak, že za napadený výrok rozhodnutí považoval výrok o zamítnutí odvolání ve zbývající části, tj. v části odepřených informací.

Při takto vymezeném předmětu přezkumu, tj. nesouhlasu s odepřením poskytnutí informací obsažených v dokumentech č. 24 a 38 z Evidenčního listu , bylo na soudu, aby vycházel z toho, z jakých důvodů nebyly tyto dokumenty žalobci poskytnuty.

Podle odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydaného povinným subjektem – Agenturou CzechInvest nebyly poskytnuty dokumenty č. 24 - dodatky ke smlouvám z období 05.01.2006 až 28.03.2006, které se váží k dříve uzavřeným mandátním smlouvám zajišťujícím administrativní agendu a počítačovou síť centra aplikovaného výzkumu, jakož i odborné poradenství ve vztahu k předmětnému projektu Prosperita 008, ke smlouvám o nájmu nebytových prostor a pozemkům, ke smlouvě o zajišťování investorsko – inženýrské činnosti, a ke smlouvě o dílo na zhotovení projektové dokumentace. Neposkytnutí těchto dokumentů bylo odůvodněno soukromoprávním charakterem smluvních dokumentů a ochranou obchodního tajemství ve smyslu § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že

dodatky smluv obsahují *konkrétní obchodní, ekonomické a technické údaje vážící se k vysoce inovativnímu projektu*, které v příslušných obchodních kruzích nejsou běžné a nemají být veřejně přístupné a které společnost ENKI, o.p.s. předem již dne 4.8.2006 výslovně označila jako předmět obchodního tajemství.

Ve vztahu k dokumentům č. 24 je tedy odůvodnění odepření informace povinným subjektem odůvodněno soukromoprávním charakterem uzavřených smluvních dokumentů, odkazem na ustanovení § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím v souvislosti s § 17 a 19 obchodního zákoníku a konstatováním, že tyto smlouvy obsahují neběžné a chráněné údaje ve vztahu k vysoce inovativnímu projektu. Tento úsudek povinného subjektu jako správního orgánu I. stupně o charakteru informací však nemá oporu v uvedených smluvních dokumentech, neboť nahlédnutím do neobsažného znění těchto dodatků lze zjistit, že obsahují toliko sdělení, že smluvní strany uzavřely mandátní smlouvu, kdy tuto mandátní smlouvu uzavřely a že se tyto mandátní smlouvy týkaly těch činností, které správní orgán I. stupně sám uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí. Dále obsahují obecné sdělení o souhlasu mandátáře s poskytnutím nezbytných dokladů i informací orgánům oprávněným ke kontrole projektu. Z textu těchto dodatků tak nelze dovodit to, co bylo důvodem pro odepření informací žalobci, tedy že by tyto dodatky obsahovaly konkrétní obchodní, ekonomické a technické údaje vážící se k vysoce inovativnímu projektu, které nejsou v příslušných kruzích běžné. Obdobně je koncipován i obsah dodatků ke smlouvě o nájmu nebytových prostor, ke smlouvě o nájmu pozemku, o zajišťování investorské – inženýrské činnosti a ke smlouvě o dílo, s výjimkou ojedinělé dílčí změny v jednom dodatku k mandátní smlouvě, kdy je zde navíc uveden bod týkající se finančního limitu pro poskytnuté služby. Správní orgán I. stupně usuzující na existenci obchodního tajemství a odůvodňující své rozhodnutí existencí obchodních, ekonomických a technických údajů tedy zcela zjevně nevycházel z jednotlivých dodatků ke smlouvám, nevyhodnotil tyto listiny z hlediska jejich obsahu a znaků obchodního tajemství a své závěry postavil pouze na konstatování soukromoprávního ujednání, *chráněných údajích o projektu*, které se ovšem v těchto dodatcích nevyskytují, a proto v nich nemají oporu. Nedostatek tohoto úsudku z hlediska znaků obchodního tajemství nenapravil ani žalovaný správní orgán v napadeném rozhodnutí a svou argumentaci podporující postup povinného subjektu při odepření informací odůvodnil vůlí příjemce podpory společnosti ENKI, o.p.s. vyjádřenou v dopise ze dne 4.8.2006, kde tato společnost uplatnila nesouhlas s poskytováním informací obecným odkazem, že podklady k projektu obsahují *„celou řadu obchodních, ekonomických i technických údajů o jejich společnosti*, které nejsou běžné a nemají být běžně dostupné. Správní orgán I. stupně i žalovaný tedy pouze převzali tvrzení příjemce podpory, aniž by samy prověřili oprávněnost tohoto tvrzení a podle obsahu předmětných dokumentů vyhodnotily, zda tyto dokumenty skutečně mohou naplňovat znaky obchodního tajemství. Odůvodnění žalovaného, že na základě odvolání žalobce znovu prověřoval, zda odepřené informace skutečně obsahují obchodní tajemství, tak nemá oporu v konkrétním prověření listin tvořících dokument č. 24. Je nepřijatelné, aby se správní orgány, rozhodují-li zejména o informacích vytvořených *v souvislosti s použitím podpory převážně z veřejných prostředků veřejně prospěšnou společností*, smířily s tím, že k ochraně údajů, které tato společnost vytvoří v souvislosti s veřejně prospěšným projektem, postačí, aby společnost označila vytvořené údaje za chráněné v příčině soukromoprávní a z tohoto důvodu tak i zapovězené ke zveřejnění. Ze stejného důvodu nemohou správní orgány bez dalšího převzít pouze obecné tvrzení příjemce podpory, že podklady k projektu obsahují celou řadu obchodních, ekonomických i technických údajů o jejich společnosti, aniž by tyto údaje vyhodnotily z hlediska ochrany obchodního tajemství podle zásady proporcionality zájmů, které se zde střetávají (zájmu na ochraně soukromoprávních dokumentů a zájmů, aby veřejnost byla informována, jak je nakládáno s podporou poskytnutou z veřejných prostředků). Ostatně žalobce oprávněně v podané žalobě namítal a oporu v podané žádosti

podporu má zjištění, že společnost ENKI, o. p. s. poskytla dne 25.3.2005 apriorní souhlas, aby veškerá data byla zpracována za účelem zajištění informování veřejnosti a dále za účelem výkonu povinností ministerstva a Agentury. Při udělení tohoto souhlasu si musela být vědoma, o jakou dotaci a na jaký účel žádá, že rozhodnutí o případném udělení podpory vyvolá kontrolu a případné monitorování projektu, a zájem veřejnosti na publicitě projektu. Z tohoto důvodu mělo být správními orgány náležitě a striktně posouzeno, které z požadovaných informací vyžadují takovou ochranu, která nemá význam pro kontrolu a zveřejnění, jak je s veřejnými prostředky nakládáno.

Obdobně otázka, zda žalobci neposkytnutá dokumentace vykazuje znaky obchodního tajemství, měla být posouzena i u další části odepřených dokumentů v Evidenčním listu pod č. 38, výslovně označených jako „výběrové řízení“, obsahující doklady k veřejné zakázce k vybavení prototypové dílny NC stroji, k dodávce souřadnicového měřicího přístroje a k vyhlášení veřejné zakázky a dále k dodávce audiovizuální techniky a kancelářského nábytku a k vyhlášení veřejné zakázky. Přestože se jedná o vybavení uskutečněné dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a to ve formě „otevřeného řízení“, správní orgán jedním argumentem odmítl poskytnutí těchto dokladů s odůvodněním, že podléhají ochraně obchodního tajemství. Vycházel z toho, že jde o zadávací dokumentaci, která byla z důvodu detailního technického popisu požadované budoucí dodávky vybavení speciální prototypové dílny označena jako dokumentace obsahující důvěrné obchodní informace a byla zaslána „určitému okruhu vážných uchazečů o zakázku“, mezi nimiž žadatel o informace nebyl.

Takovéto odůvodnění s ohledem na charakter zadávací dokumentace nemůže obstát ze z důvodu povahy požadovaných dokumentů (zadávací dokumentace v otevřeném výběrovém řízení) a pro nedostatek posouzení požadovaných údajů z hlediska znaků obchodního tajemství.

Zadávací dokumentace byla zpracována v rozsahu ustanovení IV. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění a je označena jako „Veřejná zakázka na dodávky, otevřené řízení, pokyny pro zpracování nabídky“. Jako zadavatel je označena společnost ENKI, o. p. s., která postupovala jako dotovaný zadavatel ve smyslu § 2 odst. 1, 2 písm. d) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. To, že společnost ENKI, o. p. s. postupovala podle § 44 až 49 zákona č. 137/2006 Sb. jako zadavatel veřejné zakázky vyplývá i z obecných informací k veřejné zakázce uvedených v dokumentu pod čl. 2.2. V čl. 3.1. je pak předmět plnění vymezen jako plnění veřejné zakázky. Zadávací dokumentace dále obsahuje stanovení technických podmínek, kvalifikačních předpokladů dodavatele a dále obchodní podmínky včetně platebních podmínek tak, jak to ve vztahu k veřejné zakázce upravuje zákon č. 137/2006 Sb. Vedle rámce zákona pak zadávací dokumentace obsahuje smluvní ujednání obou stran zadavatele i dodavatele o ochraně důvěrných informací ve vztahu ke smlouvě o dílo. Značná část zadávací dokumentace obsahuje postup při otvírání obálek s nabídkami, hodnocení nabídek a zveřejnění zadání zakázky.

Z podkladů správního řízení vyplývá, že společnosti ENKI, o.p.s. je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů obecně prospěšnou společností, která v této věci vystupuje jako zadavatel veřejné zakázky, a to zadavatel v otevřeném řízení a má povahu dotovaného zadavatele podle § 2 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., neboť je příjemcem podpory pro účely programu OP-Prosperita, a to, jak žalovaný uvedl v rozhodnutí, dokonce v rozsahu vyšším než jiné podnikatelské subjekty (žalovaný považoval společnost ENKI, o.p.s. za podnikatelský subjekt z důvodu doplňkových živností). Rozsah dotace pro společnost ENKI, o.p.s. jakož i její činnost jako dotovaného zadavatele podle zákona č. 137/2006 Sb., a to nadto v otevřeném řízení prioritně nezavdává příčiny k úvahám o nezbytné ochraně údajů uvedených v zadavatelské dokumentaci určené pro otevřené řízení. Nebylo konkrétně posouzeno, že by

se v této dokumentaci vyskytovaly s ohledem na předmět zakázky specifické informace, které by nebyly určeny ke zveřejnění, např.s ohledem na potřebu zamezení zvýhodnění nebo vyloučení určitých dodavatelů, nebo určitých výrobků (ve smyslu § 44 odst. 9 zákona č. 137/2006 Sb.) Zadávací dokumentace slouží otevřenému řízení a toto otevřené řízení je podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb. oznamováno neomezenému počtu dodavatelů jako úmysl zadat veřejnou zakázku. Jestliže se má o zadanou zakázku ucházet neomezený počet dodavatelů , pak je pochybné zjištění, že dokumentace byla zaslána jen „ *určitému okruhu vážných uchazečů o zakázku*“ a že by se zveřejněním této dokumentace výběrového řízení odhalili právě potenciální skuteční obchodní partneři příjemce podpory, což by vedlo k ohrožení obchodního tajemství. Je třeba si také uvědomit, že v otevřeném řízení příjemce podpory a zadavatel veřejné zakázky (zvláště jde-li o obecně prospěšnou společnost) prioritně nenaplňoval svou podnikatelskou (doplňkovou) činnost, ale uskutečňoval činnost vedoucí k uspokojování potřeb veřejného zájmu, k čemuž získává dotaci hrazenou z více než z 50% z veřejných peněžních prostředků. Je proto otázkou k posouzení správními orgány, zda jeho zájem na ochraně případných obchodních partnerů vůbec může převyšovat nad zájmem veřejné kontroly, na základě jakých podmínek v otevřeném výběrovém řízení zadavatel obchodní partnery získal a zda je získal právě pro účely plnění veřejně prospěšného účelu. Sám příjemce dotace pro tyto účely poskytl souhlas se zveřejněním informací, tedy sám ve svém specifickém postavení postupoval při vědomí, že nemůže trvat na obvyklé ochraně údajů o svých obchodních vztazích ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb. Stručně řečeno společnost, která vstupuje do výběrového řízení, jež je řízením otevřeným, a koná jako zadavatel veřejné zakázky z důvodu příjmu podpory a pro účely uspokojování potřeb veřejného zájmu a pro tyto účely nakládá s veřejnými prostředky, je v postavení, kdy musí očekávat, že činnost, která jím bude pro tyto účely realizována včetně zpracování údajů a informací souvisejících se zadáním veřejné zakázky, je optikou zásady proporcionality spíše veřejnou než soukromou záležitostí. Ve smyslu uvedeného pak společnost ENKI, o.p.s. ve své žádosti o poskytnutí podpory z OPPP ze dne 15.03.2005 v oddíle IV. oddíl A. souhlasila s tím, aby poskytovatel podpory nebo zprostředkující subjekt - jak ministerstvo tak i Agentura zpracovával všemi potřebnými a vhodnými způsoby *veškerá data včetně veškerých* osobních údajů uvedená v žádosti či sdělená v souvislosti s jejím zpracováním, a to za účelem mj. i zajištění informovanosti veřejnosti a publicity projektu a za účelem výkonu ostatních práv a povinností poskytovatele a zprostředkujícího subjektu, souvisejících s udělením podpory. K těmto okolnostem ve spojení se všezahrnujícím prohlášením příjemce podpory správní orgány rozhodující ve věci vůbec nepřihlíděly a při posuzování věci upřednostnily pouze nesouhlas příjemce dotace s poskytováním informací ze dne 4.8.2006, který je jen obecným prohlášením o řadě neběžných obchodních, ekonomických i technických údajích. Správní orgány tak ani nemohly vygenerovat, jaké obchodní, ekonomické a technické údaje o této společnosti jsou neběžné, nemají být veřejně přístupné a naplňují znaky obchodního tajemství.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, předmětem práv náležejících k podniku je i obchodní tajemství. Obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.

Podle ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb. pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne. Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a

příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.

Důvodná je námitka žalobce, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná z hlediska posouzení znaků obchodního tajemství. Existenci obchodního tajemství nelze dovodit jen z vůle jedné strany smlouvy utajit dané skutečnosti nebo prohlásit je za důvěrné. Správní orgány vycházely z rozporných prohlášení příjemce podpory (z prohlášení o souhlasu se zveřejněním všech údajů ze dne 15.3.2005, tj. ze dne žádosti o podporu a z pozdějšího obecného označení dokumentů vztahujících se k projektu za předmět obchodního tajemství dne 4.8.2006 již z doby vypracování podkladů k projektu), aniž by tato prohlášení hodnotila ve vzájemné souvislosti, ve vztahu k povaze projektu a ve vzájemných časových souvislostech.. Zákon č. 106/1999 Sb. však v ustanovení § 9 odst.1 vyžaduje, aby určitá informace byla jako obchodní tajemství označena. Pro možnost odvolání se na obchodní tajemství tak vyžaduje výslovný projev vůle podnikatele, že určitá informace je obchodním tajemstvím, přičemž tento projev vůle musí být učiněn před doručením žádosti o poskytnutí informace. Podklady správního řízení a ostatně i napadené rozhodnutí však o tom, jaké (případně i typově označené) informace příjemce podpory označil za obchodní tajemství neobsahují žádné sdělení či údaje. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí soustředil na odůvodnění, v jakém čase obdržel nesouhlasné prohlášení příjemce podpory se zveřejněním údajů a dále na právní zdůvodnění dle ust. § 8b zákona č. 106/1999 Sb. ve smyslu s odkazem na Nařízení komise (ES) č. 1828/2006, kteréžto předpisy se týkají příjemce veřejných prostředků , ale skutkový základ věci nezhodnotil náležitě v souvislostech s ust. § 9 zákona, se zákonem č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách .

Uvedené uvozuje i posouzení důvodnosti žalobní námitky, že není možné, aby bylo odepřeno poskytnutí informací o celém obsahu žalobcem požadovaných dokladů s odkazem na ochranu obchodního tajemství podle ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., jestliže se v požadované dokumentaci pod č. 38 (výběrové řízení) nacházejí dokumenty a listiny o vyhlášení veřejné zakázky a cenové nabídky, které by měly být transparentní z hlediska veřejné soutěže. Soudu není zřejmé, proč součástí této dokumentace, kterou tvoří i určité postupy při vyhlášení veřejné zakázky, konání komise, otevírání obálek a hodnocení nabídek by neměly být předmětem poskytování informací a měly by být předmětem obchodního tajemství. Soud také postrádá náležité hodnocení těchto dokumentů obdobně jako u dokumentů pod č. 24 z hlediska porovnání zájmů v rámci zásady proporcionality mezi soukromým zájmem příjemce dotace a zájmem na zveřejnění výběrového řízení. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje nepřesvědčivou argumentaci žalovaného o „ důvěrných obchodních informacích “ v rozporu s obsahem zadávací dokumentace.

Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze v projednávané věci dospěl k závěru, že jak správní orgán I. stupně tak i žalovaný nedostáli své povinnosti, aby se náležitě a konkrétně vypořádali předně s tím, jaké konkrétní skutečnosti z hlediska ust. § 9 zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutí informace brání, a to vše ve vztahu jak k postavení příjemce podpory jako veřejně prospěšné společnosti a zadavatele veřejné zakázky, k účelu poskytnuté podpory a povaze otevřeného výběrového řízení , tak i ke konkrétnímu obsahu požadovaných dokumentů. Nedostáli-li žalovaný ani správní orgán I. stupně tomuto posouzení v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zatížily tím správní řízení a vydaná rozhodnutí vadou, která mohla mít za následek nesprávné právní posouzení žádosti o informace a zasáhla žalobce v jeho právu na svobodném přístupu k informacím, které v sobě zahrnuje i náležité určité, srozumitelné a přezkoumatelné odůvodnění proč požadovaná informace mu poskytnuta nebyla

Soud dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky pro to, aby postupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., a nařídil povinnému subjektu požadované informace poskytnout, neboť je prioritně na správních orgánech, aby v nových rozhodnutích uvedly náležité důvody pro odepření těchto informací, tj., aby náležitě zhodnotily jak charakter procesu vzniku informací, tak i jednotlivé dokumenty - dodatky ke smlouvám a výběrové řízení a zvážily jejich ochranu či možné poskytnutí ve vzájemné souvztažnosti všech okolností. Není úkolem správních orgánů, aby jakkoliv hodnotily a vysvětlovaly účelovost žádosti žalobce o informace či posuzovaly, zda anonymizované dokumenty jsou pro žalobce efektivní či nikoliv. Rozhodující bylo, aby zhodnotily, zda lze určité informace a údaje vyčlenit a neposkytnout, což neznamená, že tyto informace je třeba anonymizováním nesouvisle rozhodit a že je nelze poskytnout či odepřít např. v určitém dílčím a souvislém celku textu (bodu, větě, odstavci), jestliže to odůvodňuje podstata a povaha těchto informací.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze rozhodl tak, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s., a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku vázán. (ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.)

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu nákladů řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6.června 2012

JUDr.Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.